

holdene i Kjøbstæderne ere noget anderledes, og at den Ordning, der er antydet i Flertallets Ændringsforslag, der vilde være mindre uheldig, om jeg saa maa udtrykke mig. Det kan jo blive Gjenstand for nærmere Overveielse, men det forekommer mig dog, at man ogsaa i Kjøbstæderne uden Vanskelighed vilde kunne lægge denne Sag i Øvrighedens Haand. Jeg indrømmer imidlertid, at vi jo maatte nærmere kunne overveie dette. Flertallet har jo selv i alt Fald i et af sine Forslag sat en Betingelse, der maa være meget besværlig for Kjøbstæderne, nemlig den meget høie Afgift for Næringsbeviser, og Flertallet trænger altsaa vistnok selv til at overveie Sagen noget nærmere. Jeg skal tilføie, at det har glædet mig meget, at det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm) ogsaa oprindelig har ment, at de autoriserede Fæstemeænd vare de bedste, og jeg haaber, at han mulig kan vende tilbage til den samme Tanke. Jeg skal til, hvad han udtalte, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg er enig i, at Hovedsagen er at finde Fæstemeænd, som ere oplagte til denne Gjerning derved, at de have noie Kjendskab til Forholdene, men man maa vel huske paa, at de Dynder, der komme til Kjøbenhavn eller de større Byer, ofte er meget unge og uerfarne med Hensyn til, hvem af disse Fæstemeænd der ere paalidelige, og hvem der ere mindre paalidelige; de ville med største Letthed kunne falde i Hænderne paa den Klasse Mennesker, som jeg tror, man med Grund kan betegne med Navnet „Bondefangere“. Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Hansen, Østykke) omtalte, skal jeg kun sige, at jeg stiller mig velvilligt og gunstigt lige overfor det Forslag, som her foreligger om, at gifte Kvinder i dette Forhold kunne erhverve Næringsbevis. Jeg kan naturligtvis ikke saadan uden videre paa Forhaand sige, hvorledes jeg vil stille mig til alle mulige Spørgsmaal om den gifte Kvindes Ret; men nogen Uvillie mod den gifte Kvinde har jeg virkelig ikke.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal ikke længe opholde Forhandlingerne. Jeg har egentlig kun taget Ordet for at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af den Hørespørgsel, der blev rettet til mig, om hvorledes jeg vilde stille mig til den Tanke, der fremkom fra den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Keergaard). Dertil vil jeg svare, at denne Tanke jo ganske vist for mig vil gjøre Flertallets Forslag noget mere anta-

geligt, og det saa meget mere som Regeringens Forslag jo egentlig kun stillede paa Kjøbenhavn. Naar vi altsaa kunne blive enige om dette Punkt, anser jeg det ikke for ufandhylligt, at vi kunne blive enige om den øvrige Del af Sagen. Der er imidlertid, tror jeg dog, baade i formel og reel Henseende Udskilligt at betænke om, hvorledes man skulde sammenfjæde disse to temmelig forskjellige Principer. Jeg kan derfor i dette Øieblik ikke udtale Andet, end at for mig stiller Sagen sig meget mere antagelig, efter at denne Tanke er fremkommen, og jeg er fuldbkommen rede til, hvis det ærede Udvalg maatte finde Anledning dertil, nærmere at konferere om denne Sag inden 3die Behandling. Det er jo saa muligt, at vi kunde komme til Enighed med hverandre derom.

H. Holm: Det forekommer mig, at det vilde være meget uheldigt, om dette Forholds Ordning atter skulde skydes et Aar i det Mindste ud i Tiden. Men jeg er overbevist om, at hvis man skal gjøre Forsøg paa at sammensmelte Justitsministerens Forslag for Kjøbenhavns Vedkommende med Flertallets Forslag for det øvrige Lands Vedkommende, vilde det paa det Tidspunkt af Samlingen, vi befinde os paa, være det Samme som, at der i Aar Intet kommer ud deraf, og da det for mig har været af Bigtighed, at vi komme bort fra hele det ukontrollerede System, som vi nu have, fra den aldeles regellose Tilstand, der nu bestaar, kan jeg for min Del ikke se, at det vilde være heldigt, om man paa dette Tidspunkt tog Sagen op forfra og saa standsede det Hele. Jeg vilde foretrække, at man forsøgte at faae den Ændring i den nuværende Tilstand, som Flertallet foreslaar, og som Alle erkjende er et Fremskridt; saa kunne vi senere overveie i det kommende Aar — for kan det dog ikke blive — hvilke yderligere Foranstaltninger man mulig kunde træffe i denne Sag. Overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns første Valgkreds vil jeg bemærke, at naar Autoriteterne have antydet Fæstemeænd, saa have de overfor Dynderne og Husbonderne givet dem et Stempel, hvorefter man trygt kan henvende sig til dem; men jeg er ikke sikker paa, at Dynderne og Husbonderne derfor virkelig trygt kunne gjøre det. Jeg tror, det meget ofte vil vise sig at være en falsk Sikkerhed, der naaes paa denne Maade. Jeg tror, man ogsaa kan komme til at kjende de forskjellige Forretninger under den Tilstand, som Flertallets Forslag vil skabe. Der er nemlig Noget, som maa tages med i Be-